

§ 1. Na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie, oraz na powiaty: białowieski, grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego rozciąga się moc obowiązująca:

- 1) statutu urzędów miar z dnia 7 sierpnia 1919 r. (Dz. U. R. P. № 74 poz. 429) z wyjątkiem art. 13;
- 2) rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 kwietnia 1919 r. o legalnych jednostkach miar (Dz. P. P. P. № 41 poz. 299);
- 3) rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 maja 1919 r. o koncesjonowaniu wyrobu i sprzedaży narzędzi mierniczych i o nadzorze nad nimi (Dz. P. P. P. № 57 poz. 346).

§ 2. Termin określony w art. 6 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 maja 1919 r. o koncesjonowaniu wyrobu i sprzedaży narzędzi mierniczych i o nadzorze nad nimi (Dz. P. P. P. № 57 poz. 346) liczy się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

497.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 24 czerwca 1922 r.

o legalnych jednostkach miar, dozwolonych do dalszego tymczasowego używania na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, oraz powiatów białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.

Na podstawie artykułów 1 i 24 dekretu o miarach (Dz. Praw r. 1919 № 15, poz. 211) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie, oraz powiaty: białowieski, grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego (Dz. U. R. P. № 100, poz. 716) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego dozwala się używać aż do odwołania dla pomiarów objętości, jako jednostkę legalną garnca równego czterem litrom i kwarty równej jednemu litrowi.

§ 2. W obrocie publicznym dozwala się posługiwania, na obszarze określonym w § 1, wzorcami miar, wyrażającymi miary dotychczas na tymże obszarze używane, a niewymienionymi w dekreście o miarach

(Dz. P. P. P. r. 1919 № 15, poz. 211) lub rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 kwietnia 1919 roku o legalnych jednostkach miar (Dz. P. P. P. r. 1919 № 41, poz. 299), rozciągnięciem na ziemię, wymienione w § 1 rozporządzeniem z dnia 24 czerwca 1922 r. (Dz. U. P. P. № 54 poz. 496), do 31 grudnia 1922 roku, o ile wzorce te były legalizowane we właściwym urzędzie miar, cecha legalizacji nie jest według przepisów tegoż urzędu przedawniona i wzorce same pozostają legalne i rzetelne.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą po upływie dwóch tygodni od daty ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

498.

Rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wojskowych

z dnia 4 lipca 1922 r.

do ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o zaopatrzeniu weteranów powstań narodowych 1831, 1848 i 1863 r. i wdów po nich.

Na zasadzie art. 13 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. w przedmiocie zaopatrzenia weteranów powstań narodowych 1831, 1848 i 1863 r. i wdów po nich (Dz. U. R. P. № 26, poz. 212) w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Pracy i Opieki Społecznej zarządza się co następuje:

ROZDZIAŁ I.

Postanowienia wstępne.

§ 1. Komisja Kwalifikacyjna dla weteranów powstań narodowych 1831, 1848 i 1863 r. przy Ministerstwie Spraw Wojskowych, składa się z 9 członków, w tym trzech przedstawicieli Rządu, t. j. Ministerstwa Spraw Wojskowych, Ministerstwa Skarbu i Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej i 6 weteranów powstań narodowych, którzy zostali już wciągnięci na listę rzeczywistych uczestników powstań narodowych 1831, 1848 i 1863 r. Przewodniczącym Komisji jest przedstawiciel Ministerstwa Spraw Wojskowych, mianowany przez Ministra Spraw Wojskowych, zaś jego zastępcą przedstawiciel Ministerstwa Skarbu, mianowany przez Ministra Skarbu, w liczbie weteranów, należących do komisji kwalifikacyjnej zasiada 5 delegatów Stowarzyszeń weteranów 1863 roku: w Warszawie, Krakowie, Lwowie, Poznaniu i Wilnie, po jednym od każdego z tych stowarzyszeń. Delegaci ci muszą być zaopatrzeni w piśmienne pełnomocnictwa, wystawione przez zarządy odnośnych stowarzyszeń, stosownie do postanowień ich statutów. Dziewiątego członka Komisji mianuje Minister Spraw Wojskowych na wniosek przewodniczącego z pośród weteranów 1863 roku.

W wypadku niewyznaczenia delegata do Komisji przez którekolwiek z powyżej wymienionych stowarzyszeń weteranów, Minister Spraw Wojskowych

powołuje na wniosek przewodniczącego Komisji na członka Komisji jednego z pośród weteranów 1863 r.

Komisja Kwalifikacyjna ma prawo korzystać z opinii rzeczoznawców (historyków, weteranów powstań narodowych i t. p.), których w tym celu może wzywać na swe posiedzenia z głosem doradczym.

Komisja Kwalifikacyjna ma wszechstronnie zbadać wszystkie podania o przyznanie zaopatrzenia oraz nagromadzone przez petentów dowody i stwierdzić, czy petent brał bezpośrednio czynny udział w szeregach i formacjach powstańczych, względnie w organizacji powstań narodowych, oraz określić jego stopień wojskowy, posiadany w powstaniach narodowych 1831, 1848 i 1863 roku.

Na listę rzeczywistych uczestników powstań narodowych 1831, 1848 i 1863 r. zostaje wciągnięta dana osoba na skutek odnośnej uchwały Komisji Kwalifikacyjnej, przeprowadzonej zwykłą większością głosów, o ile nie nastąpił sprzeciw ze strony jednego z przedstawicieli Rządu.

Lista rzeczywistych uczestników powstań narodowych 1831, 1848 i 1863 r. zawiera następujące rubryki:

- 1) liczba porządkowa;
- 2) nazwisko i imię;
- 3) data urodzenia (dzień, miesiąc, rok i miejsce);
- 4) stopień posiadany w powstaniach narodowych, ewentualnie branie udziału w organizacji;
- 5) obecny zawód;
- 6) miejsce zamieszkania (dokładny adres).

Przy nazwiskach osób, zmarłych przed wciągnięciem na listę rzeczywistych uczestników powstań narodowych 1831, 1848 i 1863 r. dodaje się w rubryce drugiej imię pozostałej wdowy. Listę podpisują przedstawiciele Rządu i dwóch weteranów 1863 roku członków Komisji.

Komisja Kwalifikacyjna pracuje według wewnętrznego regulaminu, uchwalonego przez Komisję a zatwierdzonego przez Ministra Spraw Wojskowych.

Zamieszczeni członkowie Komisji Kwalifikacyjnej, zawezwani przez przewodniczącego Komisji na posiedzenie, otrzymują zwrot kosztów przejazdu drugą klasą z miejsca pobytu do Warszawy i z powrotem, tudzież przez cały czas urzędowania w Warszawie pobierają diety w wysokości unormowanej każdorazowo dla cywilnych funkcjonariuszy państwowych VIII stopnia służbowego. W wypadku braku lokomocji kolejowej zwraca się kosztą przejazdu podwodami według taksy, ustalonej w danej miejscowości przez cywilne władze administracyjne. Zwrot tych kosztów przysługuje jednakowoż tylko wtedy, gdy potrzebna do przebycia przestrzeń przewyższa 3 kilometry.

§ 2. Roszczenie do wciągnięcia na listę rzeczywistych uczestników powstań narodowych 1831, 1848 i 1863 r. winno być poparte dowodami, że dana osoba brała bezpośrednio czynny udział w szeregach i formacjach powstańczych, względnie w organizacji powstań narodowych. Nadto należy przedstawić metrykę urodzenia oraz wypełniony kwestionariusz (załącznik № 1). Za dowody, stwierdzające, że dana osoba brała bezpośrednio czynny udział w szeregach i formacjach powstańczych, względnie w organizacji powstań narodowych mogą służyć: oryginalne doku-

menty lub uwierzytelnione odpisy tychże, wydawane przez ówczesnych dowódców oddziałów i formacji powstańczych, przez Rząd Narodowy, oryginały lub odpisy wyroków skazujących na więzienie, ciężkie roboty, lub zesłanie za udział w powstaniach narodowych, dokumenty wydane przez organizacje polskie na emigracji, książeczki wojskowe, paszporty, w których są porobione urzędowe adnotacje o udziale w powstaniu i t. p. niepodlegające wątpliwości dokumenta.

W braku jakichkolwiek dokumentów z powyżej wymienionych mogą być wzięte za podstawę do wciągnięcia na listę rzeczywistych uczestników powstań narodowych 1831, 1848 i 1863 r. zaświadczenia dwóch wiarygodnych osób, które pod odpowiedzialnością osobistą zaświadczą, że dana osoba brała bezpośrednio czynny udział w szeregach i formacjach powstańczych, względnie w organizacji powstań narodowych.

Ocena złożonych zaświadczeń oraz danych w kwestionariuszu zależy jedynie od wewnętrznego przekonania członków Komisji Kwalifikacyjnej, którzy uzasadniać swego przekonania nie są obowiązani.

ROZDZIAŁ II.

Zaopatrzenie weteranów.

§ 3. Osoby, uprawnione do pobierania zaopatrzenia na podstawie ustawy z dn. 23 marca 1922 r. (art. 1) otrzymują stałą pensję i dodatek drożyzniany (art. 2 a i b) bez względu na swoją przynależność państwową.

§ 4. Żonę uwzględnia się przy wymiarze dodatku drożyznianego tylko wówczas, jeżeli pozostaje na utrzymaniu weterana, lub prowadzi z nim wspólne gospodarstwo. W razie separacji od stołu i od łoża, względnie rozvodu żonę uwzględnia się tylko wówczas, jeżeli weteran złoży dowód, że do utrzymania żony sądownie jest obowiązany. Nie uwzględnia się żony weterana, pozostającej na służbie rządowej lub samorządowej. Kobieta weteran (weteranka) tak zamężna, jak niezamężna (panna, wdowa) ma być traktowana jako samotna, i dodatek drożyzniany przysługuje jej według wysokości, przewidzianej dla weterana samotnego.

§ 5. W wypadku przesiedlenia się weterana do miejscowości, zaliczonej do wyższej lub niższej klasy dla oznaczenia mnożnika — wyższy względnie niższy dodatek drożyzniany przyznaje się od dnia 1 następującego miesiąca po przesiedleniu. Po przesiedleniu winien weteran natychmiast zawiadomić o tem wypłacającą kasę skarbową.

§ 6. Celem wymierzenia dodatku drożyznianego weteran winien złożyć we właściwej Izbie Skarbowej deklarację (załącznik № 2), potwierdzoną przez władzę administracyjną I instancji.

§ 7. Wszelkie zmiany, mające wpływ na wymiar dodatku drożyznianego, t. j. zmiany dotychczasowego miejsca zamieszkania, tudzież w stanie rodzinnym, n. p. śmierć żony, unieważnienie małżeństwa, separacja bez obowiązku alimentacji, objęcie posady w służbie rządowej lub samorządowej, za-

warcie związku małżeńskiego i t. p., należy niezwłocznie zgłosić we właściwej izbie skarbowej, dołączając odnośne dokumenty, jak poświadczenie władzy policyjnej (biura meldunkowego) nowego miejsca zamieszkania, stwierdzających (datę, dzień) przeprowadzenia się, metrykę śmierci, wyrok sądowy, metrykę ślubu i t. p.

Za świadomie nieprawdziwe lub fałszywe zeznania, złożone w deklaracji, jak również zaniechanie zawiadomienia właściwej władzy o zmianach, wpływających na niższy wymiar dodatku drożyznianego, weteran będzie pociągnięty do odpowiedzialności karno-sądowej.

§ 8. Weteran, przebywający w zakładzie (art. 4 ustawy z dn. 23 marca 1922 r.) otrzymuje $\frac{1}{3}$ stałej pensji i dotychczasowego dodatku drożyznianego (art. 12 ustawy) od dnia 1 następującego miesiąca po przybyciu do zakładu. Zonatem weteranowi oblicza się w tym wypadku dodatek drożyzniany, jak samotnemu. Zarząd danego zakładu winien natychmiast zawiadomić wypłacającą izbę skarbową o dniu przybycia weterana do zakładu. Tenże zarząd zakładu zawiadamia również izbę wypłacającą o dniu, w którym weteran zakład opuścił. Z dniem 1 następującego miesiąca po dniu opuszczenia zakładu następuje normalna wypłata zaopatrzenia.

§ 9. Weterani mają prawo do pomocy lekarskiej w ambulatoriach, szpitalach i zakładach leczniczych wojskowych według odnośnych przepisów dla oficerów w służbie czynnej. Bliższe instrukcje w tej mierze wyda Minister Spraw Wojskowych. W tych wypadkach stosuje się normy żywnościowe jak dla osób wojskowych. Odnośnie wysokości i wypłaty pensji i dodatku drożyznianego ma zastosowanie postanowienie § 8.

§ 10. Sprawy prowadzenia zakładów (Domów Weterańskich) oraz przyjmowania i utrzymywania weteranów (weteranek) w tych zakładach zostaną unormowane oddzielnym rozporządzeniem.

§ 11. Wypłatę stałej pensji i dodatku drożyznianego zarządza izba skarbową na podstawie otrzymanych z Ministerstwa Spraw Wojskowych wyciągów z list rzeczywistych uczestników powstań narodowych 1831, 1848 i 1863 r. Weterani otrzymują o wciągnięciu ich na listę rzeczywistych uczestników powstań narodowych odpowiednie zawiadomienia Ministerstwa Spraw Wojskowych (załącznik № 3). Książki weterańskie (załącznik № 4), służące jako legitymacje wystawiają Dowództwa Okręgów Korpusowych. Bliższe postanowienia w tej mierze wyda Minister Spraw Wojskowych.

ROZDZIAŁ III.

Zaopatrzenie wdów po weteranach.

§ 12. Wdowa, ubiegająca się o zaopatrzenie z tytułu ustawy z dnia 23 marca 1922 r. winna dołączyć do podania o przyznanie pensji zaświadczenie władzy administracyjnej I instancji, a w razie niemożności przedstawienia takiego zaświadczenia dwóch wiarygodnych osób, że do chwili śmierci męża żyła z nim w wspólności małżeńskiej, względnie że do jej utrzymania był sądownie zobowiązany.

§ 13. Odnośnie wymiaru, wypłaty oraz zmian w wysokości dodatku drożyznianego dla wdów po weteranach mają zastosowanie postanowienia §§ 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia.

§ 14. Prawo do zaopatrzenia wdowy po weteranie rozpoczyna się z dniem pierwszym miesiąca, następującego po śmierci weterana, o ile roszczenie zostało zgłoszone w ciągu jednego roku od dnia śmierci męża (art. 6 i 8 ustawy z dnia 23 marca 1922 r.). Po upływie tego terminu zaopatrzenie przysądza się i wymierza się od 1 dnia następującego miesiąca po złożeniu podania do Ministerstwa Spraw Wojskowych.

§ 15. Wdowa, ubiegająca się o zaopatrzenie z tytułu ustawy z dnia 23 marca 1922 r., w razie gdyby mąż jej zmarł jeszcze przed wciągnięciem go przez komisję kwalifikacyjną na listę rzeczywistych uczestników powstań narodowych 1831, 1848 i 1863 r. winna przeprowadzić tę sprawę w myśl postanowień § 1 i 2 niniejszego rozporządzenia. Nadto do liczby dokumentów, wymienionych w § 2, winna dołączyć metrykę ślubu, metrykę śmierci męża oraz zaświadczenie wymagane w § 12 niniejszego rozporządzenia.

Do wypłaty pensji wdowom po weteranach, w ustępie pierwszym przewidzianych, ma zastosowanie § 11 niniejszego rozporządzenia za wyjątkiem postanowienia, dotyczącego książek weterańskich.

§ 16. Wdowa po weteranie, którego śmierć nastąpiła już po wciągnięciu go na listę rzeczywistych uczestników powstań narodowych 1831, 1848 i 1863 r., ubiegająca się o zaopatrzenie, winna przedstawić właściwemu ze względu na swoje miejsce zamieszkania Dowództwu Okręgu Korpusowego następujące dokumenty:

- 1) zawiadomienie Ministerstwa Spraw Wojskowych o wciągnięciu jej męża na listę rzeczywistych uczestników powstań narodowych,
- 2) metrykę ślubu,
- 3) metrykę śmierci męża,
- 4) zaświadczenie władzy administracyjnej I instancji, że do chwili śmierci męża żyła z nim we wspólności małżeńskiej, względnie że do jej utrzymania był sądownie zobowiązany.

Po dokładnym zbadaniu przez Dowództwo Okręgu Korpusowego wyżej wyszczególnionych dokumentów, czy odpowiadają postanowieniom, zawartym w rozdziale III niniejszego rozporządzenia, Dowództwo Okręgu Korpusowego, po porozumieniu się z właściwą izbą skarbową, przysądza wdowie po weteranie pensję wdowią z dniem pierwszym następującego miesiąca po śmierci weterana względnie od dnia 1 miesiąca po zgłoszeniu (§ 14). Dowództwo Okręgu Korpusowego potwierdza na odwrotnej stronie zawiadomienia Ministerstwa Spraw Wojskowych o wciągnięciu jej męża na listę rzeczywistych uczestników powstań narodowych, że dokument ten ważny jest dla wdowy od powyżej wskazanej daty. Tak poświadczone zawiadomienie przesyła Dowództwo Okręgu Korpusowego wdowie po weteranie, dla której stanowi ono legitymację, uprawniającą do korzystania z przyznanego jej zaopatrzenia, oraz przesyła listę płatniczą właściwej izbie skarbowej celem wypłaty pensji wdowiej.

§ 17. Zaopatrzenie żony weterana w wypadku przewidzianym artykułem 7 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. przyznaje właściwa, ze względu na miejsce zamieszkania żony weterana, izba skarbowa na zasadzie złożonego odpowiedniego podania żony weterana, metryki ślubu, zaświadczenia o wspólności pożycia małżeńskiego, względnie o zobowiązaniu utrzymania żony do dnia umieszczenia męża w zakładzie oraz zaświadczenia izby skarbowej, wypłacającej weteranowi pensję w myśl postanowienia § 8 niniejszego rozporządzenia. Wymiar zaopatrzenia w powyższym wypadku stosuje się od pierwszego dnia następującego miesiąca po przyjęciu weterana do zakładu (§ 8), natomiast wypłata ustaje z dniem pierwszym następującego miesiąca po opuszczeniu zakładu przez weterana.

§ 18. Po zmarłych osobach, wymienionych w artykule 1 punkt a) ustawy z dnia 23 marca 1922 r. wypłaca się zapomogę w wysokości stałej pensji weterana wraz z dodatkiem drożyznianym jak dla weterana samotnego, z uwzględnieniem stałego jego miejsca zamieszkania. Zapomogę przyznaje ta izba skarbowa, która uskuteczniła ostatnią wypłatę zaopatrzenia zmarłego do rąk osoby, która pokryła kosztą pogrzebu, na skutek odnośnego podania z dołączeniem metryki śmierci i dowodu pokrycia kosztów pogrzebu, potwierdzonych przez władzę administracyjną pierwszej instancji.

ROZDZIAŁ IV.

Postanowienia ogólne.

§ 19. Pensje weteranów, tudzież pensje wdowie wraz z wszystkimi dodatkami wypłaca się miesięcznie z góry.

§ 20. W wypadku zawieszenia prawa do zaopatrzenia w myśl art. 9 ustawy z dn. 23 marca 1922 r. zawieszają się wypłatę zaopatrzenia z dniem ostatnim miesiąca, poprzedzającego, względnie pię-

tnastym tego miesiąca, w którym dana osoba objęła służbę zależnie od tego, czy rozpoczęła służbę w czasie między 1 a 15 dniem miesiąca, czy też w dniach następnych. Wznowienie wypłaty wstrzymanego zaopatrzenia następuje z pierwszym dniem następującego miesiąca po zwolnieniu z zajmowanego stanowiska.

§ 21. W razie śmierci weterana, względnie prawomocnego skazania za czyn karygodny, które to skazanie pociąga za sobą utratę prawa do zaopatrzenia, gaśnie prawo do zaopatrzenia z końcem miesiąca, w którym nastąpiła śmierć, względnie w którym wyrok sądowy uzyskał moc prawną.

ROZDZIAŁ V.

Postanowienia końcowe.

§ 22. Osoby, wciągnięte na listę rzeczywistych uczestników powstań narodowych 1831, 1848 i 1863 r., w myśl poprzednio obowiązujących ustaw, jakoteż pozostałe po nich wdowy mają prawo do zaopatrzenia w myśl ustawy z dnia 23 marca 1922 r.

Pensje dotychczas wypłacane od dnia 1 lutego 1922 r. według wymiaru, przewidzianego poprzednio obowiązującymi ustawami uważa się jako zaliczki na poczet pensji przysługujących z tytułu ustawy z dn. 23 marca 1922 r.

Zaliczki te zostaną potrącone przy wypłacie pensji w myśl ustawy z dn. 23 marca 1922 r.

§ 23. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych:
Sosnkowski

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski

Minister Skarbu:
Jastrzębski

Załącznik № 1 do § 2 rozp. wyk. Min. Spr. Wojsk. z dnia 4 lipca 1922 r. do poz. 498.

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH

Departament VIII. Sanitarny.

Wydział III.

Warszawa.

Kwestjonariusz

zgłaszających się do uzyskania prawa do zaopatrzenia na zasadzie ustawy z dnia 23 marca 1922 r. w przedmiocie zaopatrzenia weteranów powstań narodowych z 1831, 1848 i 1863 r. oraz wdów po nich (Dz. U. R. P. № 26 z 1922 r. poz. 212).

- 1) Imię i nazwisko _____
- 2) Miejsce zamieszkania _____
 - a) wieś lub miasto _____
 - b) gmina _____
 - c) powiat _____

- d) województwo _____
- 3) Data i miejsce urodzenia _____
- 4) Pod czyj dowództwem walczył w powstaniu, lub w jakiej organizacji służby powstańczej przyjmował udział _____
- 5) Na kogo z uczestników powstania może się powołać _____
- 6) W jakich bitwach i walkach uczestniczył, lub jakie funkcje pełnił w organizacji _____
- 7) Czy był ranny, kiedy, w jakich bitwach lub potyczkach _____
- 8) Czy był w niewoli, w więzieniu, na zesłaniu, w katordze, gdzie i jak długo _____
- 9) Czy był na emigracji, gdzie i w jakim czasie _____
- 10) Czy utracił zdolność do pracy wskutek kalectwa lub ran otrzymanych w powstaniu _____
- 11) W jakim zawodzie i gdzie pracował przed powstaniem _____
- 12) W jakim zawodzie i gdzie pracował po powstaniu _____
- 13) Czem zajmuje się obecnie i jakie posiada środki do życia _____
- 14) Czy otrzymuje jakie płace ze Skarbu Rzeczypospolitej Polskiej lub z innych instytucji, w jakiej ilości i z jakiego tytułu _____
- 15) Czy ma rodzinę i jaką _____
- 16) Czy życzy sobie być umieszczonym w schronisku na rachunek przyznanej stałej pensji dożywotniej i czy wolałby schronisko na wsi, czy też w mieście _____
- 17) Gdzie życzy sobie odbierać stałą pensję dożywotnią _____
- 18) Jakie składa dowody i dokumenty _____
- 19) Własnoręczny podpis zgłaszającego _____
- 20) Opinia miejscowej władzy gminnej lub powiatowej _____
- 21) Opinia Powiatowej Komendy Uzupelnień względnie Dowództwa Okręgu Korpusowego _____

U w a g i. Dla rozpatrzenia przez Komisję Kwalifikacyjną podania o uznanie za weterana 1831, 1848 i 1863 r. potrzebne są następujące dokumenty:

- 1) Kwestjonariusz wypełniony.
- 2) Metryka urodzenia (dla wdów należy dodatkowo złożyć metrykę ślubu i śmierci męża oraz zaświadczenie o wspólności pożycia małżeńskiego, wystawione przez władzę administracyjną I instancji lub w razie niemożności wystawienia takowego — zaświadczenie dwóch wiarygodnych osób).
- 3) Dokument oryginalny, stwierdzający faktyczny udział w powstaniu (o ile takowego się nie posiada, należy złożyć zaświadczenie dwu wiarygodnych osób, które pod odpowiedzialnością osobistą zaświadcza, że petent brał faktycznie udział w powstaniu 1831, 1848 i 1863 r.). Świadkowie podają swoje stanowisko społeczne lub stan majątkowy. Prawdziwość podpisów ma stwierdzić odnośna władza miejscowa.

Załącznik № 2 do § 6 rozp. Wyk. Min. Spr.
Wojsk. z dnia 4 lipca 1922 r. do poz. 498.

D e k l a r a c j a

do wymiaru dodatku drożyznianego w myśl ustawy z dnia 23 marca 1922 r. w przedmiocie zaopatrzenia weteranów powstań narodowych z 1831, 1848 i 1863 r. oraz wdów po nich (Dz. U. R. P. № 26 z 1922 r. poz. 212) złożona przez:

- 1) Nazwisko i imię _____
- 2) Weteran, weteranka, wdowa po weteranie _____
- 3) № i data zawiadomienia Ministerstwa Spraw Wojskowych o uznaniu za weterana, weterankę, względnie wdowę po weteranie _____
- 4) Stałe miejsce zamieszkania (miejscowość, gmina, powiat) _____
- 5) Stan rodzinny (samotny, żonaty) _____
- 6) Czy weteran zajmuje posadę w służbie rządowej (samorządowej) (podać wysokość miesięcznego uposażenia wraz ze wszystkimi dodatkami) _____
- 7) Czy żona zajmuje posadę w służbie rządowej (samorządowej) do której jest przywiązane stałe uposażenie i jakie _____
- 8) Czy żyje z żoną w separacji. Jeżeli jest separowany lub rozwiedziony, czy i na podstawie jakiego wyroku sądowego zobowiązany do utrzymywania żony _____

Prawdziwość danych zawartych w deklaracji stwierdzam własnoręcznym podpisem:

Podpis: _____

Stwierdzam prawdziwość danych zawartych w deklaracji.

Podpis: _____

przedstawiciela władzy administracyjnej I instancji.

(Pieczęć)

(miejscowość i data),

U w a g a: Do punktu 5 należy dołączyć metrykę ślubu. Do punktu 8 zaświadczenie o wspólności pożycia małżeńskiego, ewentualnie wyrok sądowy. Do punktu 6 dołączyć zaświadczenie władzy służbowej.

Załącznik № 3 do § 11 rozp. wyk. Min.
Spr. Wojsk. z dnia 4 lipca 1922 r. do poz. 498.

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH

Departament _____

L. _____

Warszawa, dnia _____ 192__ r.

Do

Pan _____

w _____

Działająca na mocy ustawy z dnia 23 marca 1922 r. w przedmiocie zaopatrzenia weteranów powstań narodowych z 1831, 1848 i 1863 r. oraz wdów po nich (Dz. U. R. P. № 26 z 1922 r. poz. 212) Komisja Kwalifikacyjna dla weteranów powstań narodowych z 1831, 1848 i 1863 r. wciągnęła Pan _____ na listę rzeczywistych uczestników powstań narodowych z 1831, 1848 i 1863 r., t. j. uznała Pan _____ za weterana (wdowę po weteranie) powstania 18 ____ r. mają _____ w powstaniu stopień _____ z prawem do pobierania zaopatrzenia w myśl ustawy z dnia 23 marca 1922 roku.

Przewodniczący Komisji Kwalifikacyjnej dla weteranów
powstań narodowych w 1831, 1848 i 1863 r.

Załącznik № 4 do § 11 Rozp.
Wyk. Min. Spr. Wojsk. z dn. 4 lipca
1922 r. do poz. 498.

(Strona 3).

(Strona 1).

Dowództwo Okręgu Korpusu № _____

LEGITYMACJA

№ _____

(Strona 2).

Miejsce na fotografię

Podpis właściciela: _____

Imię i nazwisko _____

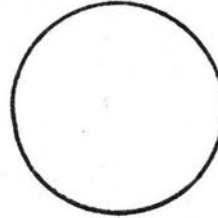
Stopień wojskowy _____

Data i miejsce urodzenia _____

№ _____ zawiadomienia Ministerstwa Spraw Woj-
skowych o uznaniu za weterana powstania naro-
dowego 18 _____ r.

_____ dnia _____ 192 r.

Dowódca D. O. K. № _____

Sprostowania.

W Dzienniku Ustaw № 32, poz. 256 w ustawie z dnia 23 marca 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów Wojsk Polskich, zaszyły następujące omyłki:

W art. 5 poczynając od p. 2 do 18 trzeba skasować trzeci rząd „ditto”.

W art. 97, w wierszu 4-tym mylnie wydrukowano: „do poszczególnych korpusów zawodowych, wymienionych w punktach od 1—10 włącznie art. 15 niniejszej ustawy”, winno być: „do poszczególnych korpusów oficerów zawodowych, wymienionych

w punktach od 1 — 10 włącznie art. 5 niniejszej ustawy”.

W art. 119 w wierszu 3-cim zamiast: „(art. 116)” winno być: „(art. 118)”.

W № 51 poz. 459 w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 31 maja 1922 r. w przedmiocie spółek akcyjnych, mających znaczenie państwowe lub użyteczności publicznej; w § 4 w wierszu 1-ym zamiast: „Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarach i t. d.” winno być: „Rozporządzenie niniejsze nie obowiązuje na obszarach i t. d.”